

U nás se dojídá

Sto zvířat

Vyrůstal jsem za břevnovským klášteřem
nikdy nevíš, kde to dítě sebere
že rodiče nejsou jeho rodiče
otec mlčel, nechtěl mluvit o ničem

Otec si byl jistej, matka nejistá
nikdy nevíš, co ti život přichystá
jediná věc, kterou jsem se dozvídal
bylo, že se u nás doma dojídá

To krásný dětství, šťastnej obličej
a jak to panečku letí
první půl života nám ničej rodiče
tu druhou děti

Vyrůstal jsem v myšlenkový chudobě
na základce nechodil jsem na oběd
šel jsem domů dojíst jídlo z neděle
byl jsem hloupej, tlustej, ale veselej

Na chodbě kříž
s mrtvým Ježíšem
na sobě máš
chemlon kožíšek
a kalhoty po bráchovi
vzadu s klínem, jako nový

Dojídat je u nás pořád pravidlem
když se mluví, tak nanejvejš o jídle
když syn něco řeší, já mu povídám
rači jez a mlč, u nás se dojídá